

ΜΗΧΑΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῶν ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἑπτά ἢ οὐκ, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΙ

B¹

'Αλλ' ὑποθέτωμεν πρὸς στιγμήν, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἰργάσθη σπουδαίως περὶ τῶν ἐθνικῶν τούτων ζητημάτων, ἀλλὰ τὸ Διδάνιον περιεφρόνησε καὶ τὰς διπλωματικὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργείας καὶ τὰς διακοινώσεις του. Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν, οὔτε νὰ ὑπολογίσωμεν μέχρι τίνος βαθμοῦ θὰ ἐξεχειλίξον τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τοῦ περὶ τὸν κ. Τρικούπην καζάζικοῦ συρφετοῦ, ἐὰν εἰς τοῦ κ. Κουμουνδούρου τὰ διπλωματικὰ περὶ παρομοίων ζητημάτων διασθήματα του τοιαύτη ἀντετάσσετο περιφρόνησις; δὲν ἐννοοῦμεν ὡσαύτως ν' ἀναγράψωμεν μέχρι τίνος ἀριθμοῦ θ' ἀνῆρχοντο τὰ ἄρθρα, δι' ὧν θὰ διεξετραγωφεῖτο καθ' ἑκάστην πρωίαν ἢ κατὰ πτωσις τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπροπέιας. Διὰ τοιαύτην συζήτησιν ἀπικεῖται ἡρωϊκὴ αὐταπάρησις, τὴν ὁποίαν — τὸ ὁμολογοῦμεν ἐν εἰλικρινείᾳ — δὲν ἔχομεν.

Διὰ τοῦτο ἀπευθύνομεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην μίαν ἄλλην ἐρώτησιν: γενικωτέρᾳ διπλωματικῇ ἐνέργειᾳ δὲν ὑπῆγετο ἄρα γε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων του; Δὲν ἐπρόκειτο, ὡς βλέπει καὶ ὁ ἴδιος, περὶ ὑποθέσεως ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας ἀναπτύσσει ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ Πανεπιστημίου τρίς τῆς ἐβδομάδος ὁ κύριος Νεοκλῆς Καζάζης. Ἐπρόκειτο περὶ ὑποθέσεως ὑψίστης σοβαρότητος, ὑποθέσεως ἐξόχως ἐθνικῆς καὶ πανελληνίου. Καὶ ἦν ἀληθῶς τοιαύτη ἡ ὑπόθεσις, διότι ἀδελφοί, πρὸς οὐδὲ μᾶς σὺδὲ κοινότης αἵματος, θρησκείας καὶ πόθων, ὑφίσταντο ἀπὸ μέρους τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας συμφορὰς, παρομοίας τῶν ὁποίων ματαίως ἤθελεν ἀναζητῆσαι τις εἰς τὰς ἱστορικὰς σελίδας τῶν τυραννικωτέρων καὶ φαυλοτέρων κρατῶν τῆς τελευταίας πεντηκονταετηρίδος. Ὄταν δὲ λαὸς ἀδελφός, προμαχῶν ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεον τῶν ἀκροπόλεων τοῦ Γένους, εἰς

τοιαύτην ἄβυσσον συμφορῶν βυθίζεται ὅπως μὴ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν του, πρὸς ἐν σημείον τοῦ ὀρίζοντος μετ' εὐλαθείας προσβλέπει πάντοτε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν πανελληνιον μητρόπολιν, ἀναζητεῖ τὸν ἱερόν τοῦ Γένους ἀστέρα, ὅπως ἀντλήσῃ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πεποίθησιν τῆς νίκης.

Δὲν εἶχε λοιπὸν ὁ κ. Τρικούπης καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τῶν συντελουμένων ἀπὸ μέρους τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ Ἑλλήνων βασιλιάδων, διὰ διακοινώσεως δὲ ἀξιοπροπέου, ἐν ἧ ἡ δύναμις τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ἡ σπουδαιότης τῶν ἰσχυρισμῶν νὰ ἀμιγλῶται πρὸς τὴν εὐπρέπειαν τοῦ ὄρου καὶ τῆς φράσεως, καὶ οὐχι παρομοίας τῶν γνωστῶν ἐκείνων ἐγκυκλίων διακοινώσεων, ἃς ἀπέστειλεν εἰς τοὺς Πασάδες τοῦ Διδανίου περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν ἀρτισυστάντων Ἑλληνικῶν προξενείων καὶ αἰτινες ὡς μόνον δόξαν ἔσχον ὅτι φυλάσσονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Υ. Πύλης, χωρὶς καὶ ν' ἀναγνωσθῶσιν, εἰς αἰώνιον ὄνειδος, ὅχι τὸσφ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅσφ τῆς Ἑλλάδος, — δὲν εἶχε, λέγομεν, καὶ τὸ καθῆκον καὶ τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ εἰς τὴν Εὐρώπην:

«Ἡ Τουρκία, ὡσεὶ διετέλει ἐν καταστάσει πολέμου, ἔθετο ἀπὸ ἐνός καὶ ἡμίσεως ἔτους εἰς ἐνέργειαν τὸν στρατιωτικὸν νόμον, διαστρέφουσα δὲ τὸ διεθνὲς δίκαιον καὶ τὰς ὑφισταμένας συνθήκας, ἀνέλαβε ἀγῶνα ἐξοντώσεως κατὰ τοῦ Μακεδονία Ἑλληνισμοῦ, δι' ἐξαιρετικῆς δὲ νομοθεσίας ἀπηνῶς καταδιώκει καὶ προγράφει ἐπὶ ἀνυπάρκτοις πολιτικαῖς καὶ ποινικαῖς αἰτίαις ἐξαιρετικῶς μόνον τοὺς Ἑλληνας ὑπηκόους καὶ Ἑλληνας βασιλιάδες. **Διακόσιοι** καὶ πλέον τοιοῦτοι ἔπεσαν μέχρι σήμερον θύματα τῆς ἀγρίας ἐπιδρομῆς, ριφθέντες εἰς τὰ κάτεργα καὶ τὰς εἰρκτάς τῆς Θεσσαλονίκης, Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης, Ῥόδου, Ἀδάων καὶ Ἰαμῆνης· τὸ τρίτον δὲ τούτων μεταφερόμενοι εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξορίας τῶν ἢ ἐπνίγησαν καθ' ὅδον, ἢ ἐδηλητηριάσθησαν, ἢ ἐδολοφονήθησαν ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· οἱ ὑπάλληλοι αὐτῆς τὰς ἐμπνεύσεις αὐτῶν λαμβάνοντες πόρρω καὶ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἐξ ἐνόχων δὲ προθέσεων ἀδιαφοροῦντες πρὸς τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν πολιτῶν τούτων, ποικιλοτρόπως παρανομοῦσι, καταπιέζουσι, βιοπραγοῦσι καὶ ληστεύουσι, διὰ τρόπου ἀγρίους ἀπηνῶν, βαρβάρου, τυραννικοῦ ἢ θλιβερᾶ αὐτῆ κατὰστασις, ἀναιροῦσα προφανῶς τὸσφ τὰς οὐσιωδεστέρας ἀρχὰς τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ὅσφ καὶ τοὺς κυ-

1) Ἐν τῶν γῆρας δημοσιευθέντι Α' μέρει τῆς παρούσης μελέτης ἐνεκα σπουδῆς τοῦ διορθωτοῦ παρελείφθη σὺν ἄλλοις (ἐν σελ. 3. στίχ. 13 τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ μάλις διαφυγόντος τῶν χειρῶν τῆς ἐν Θεσσαλονικῇ τουρκικῆς ἐξουσίας, ἐνταῦθα δὲ σωθέντος καὶ διατρίβοντος ἐπὶ ἐξόχου ἀληθῶς πατριώτου, ὅστις εἶναι ὁ Θεσσαλονικεὺς ἰατρός κ. Μιχαὴλ Παπαδόπουλος.

Ἐν δὲ στίχ. 22 τῆς αὐτῆς σελίδος, ἀντὶ «ἡ ὅτι οὐ μόνον ἐδείχθη ἀνάγνωθι «ἡ ὅτι ἐδείχθη.»

ριωτέρους όρους τών μηδέποτε καταργηθεισών ή παραβιασθεισών συνθηκών, έπόμενον είναι να έπιτείνη την ύφισταμένην έξαψιν τών πνευμάτων τών κατοίκων τών όμορων έπαρχιών, συνάμα δέ να έξεργήσῃ την λανθάνουσαν δεινήν άπελπισίαν του Έλληνικού Κράτους, όπερ ένεκα τών άρρήκτων δεσμών δι' όν συνδέεται προς αυτούς, αισθάνεται έν έαυτώ βαθύως άντηχούντας τούς άδιαλείπτους στεναγμούς των: έν τοιαύτη δέ περιπτώσει, ή κυβέρνησις του Έλληνικού Κράτους, καίπερ έμπνεομένη υπό του ειλικρινεστέρου πάθου ύπερ τής διατηρήσεως διαρκούς ήσυχίας και τάξεως έν τή όμόρφω και τή ίδια αύτης έπικρατεί, δέν δύναται έν ειλικρινεία λαλούσα, ή να διακηρύξῃ, ότι και ή θέσις αύτης θέλει καταστῆ δυσχερής και αί προσπάθειά της: προς περιστολήν άναποφεύκτων επαναστατικών έξεγέρσεων μάταιαι: προς πρόληψιν δέ τής ελευθρίας ταύτης έπιρροής, ήν άναποφεύκτως θέλει έξασκήσει ή τοιαύτη τών πραγμάτων τροπή επί τής θωμανικής και τής ήμετέρας Έπικρατείας, ή Κυβέρνησις θεωρεί εύκαιρον να έπιστήσῃ την προσοχήν τών Δυνάμεων προς έξεύρεσιν τών μέσων, δι' όν θέλουσι προληφθῆ αί άναπόφευκτοι δεινάι αύται περιπέτειαι.»

Νομίζει ό κ. Τρικούπης, μεθ' όλην την εύτελή άφάνειαν και άσημότητα, έν ή διατελεί το έλληνικόν κράτος ύπ' όλας τās έπόψεις και εις ήν τό έρριψαν οι πλείονες τών πρωθυπουργών του, κατ' έξοχήν δέ αύτός, ότι ή Εύρώπη θά περιεφρόνει την τοιαύτην διακρίνωσιν του μεθ' όσας εύκολίας περιεφρονήσαν υπό τών Τούρκων πασάδων τά περί του άντικειμένου τούτου άψυχα παρά τή Υψηλή Πύλη διαβήματά του, έν τοιαύτα έγένοντο; Νομίζει ό κ. Τρικούπης ότι ή Εύρώπη, κατ' ός ήμερας, θέισα επί του διπλωματικού τάπητος τό άνατολικόν ζήτημα, άπεργάζεται την όριστικήν κατάλυσιν τής θωμανικής αυτοκρατορίας, μυρίους δέ προς τούτο ποιείται συνδυασμούς και παραχωρήσεις, νομίζει, λέγομεν, ότι ή Εύρώπη δέν θά έτσιμε προσεκτικόν τό ους εις τοσούτω σοβαράν και δικαίαν διαμαρτύρησιν τής Ελλάδος; Νομίζει ό κ. Τρικούπης, ότι ή Εύρώπη, ήτις σήμεραν και τής ελαχίστης δράττεται εύκαιρίας όπως προσήλυσι πάντα παράγοντα του άνατολικού ζητήματος, θά άπέστρεφε τό πρόσωπον από διαβημάτων τόσω σοβαρών, προερχομένων μάλιστα εκ τής Ελλάδος, ήτις σήμεραν θεωρείται ό ουσιοδέστερος τών παραγόντων του περιλαλήτου ζητήματος; Πιστεύει δέ ό κ. Τρικούπης, ότι δέν θά έπωφελείτο ή Εύρώπη τής εύκαιρίας, όπως προστατεύσῃ τά δικαιώματα τής Ελλάδος, άφού ταύτα άλλως καταπατούνται δια όρητης παραβιάσεως τών μετὰ τής Ελλάδος επισήμων συνθηκών τής Τουρκίας, την ακριβή τήρησιν τών όποιών αύτη ή Εύρώπη έξησφάλισε δια τής ύπογραφής και τής έγγυήσεώς της;

Ό κ. Τρικούπης ούδόλωσ παράδοξον να πιστεύῃ πεποιθότως, ότι ούδέν εκ τούτων ήν δυνατόν γενέσθαι. Το τοιοϋτο, ως ούδένά πλέον ανεξάρτητον, συνετόν και άγνόν πατριώτην, ούτω και ήμας δέν θέλει εκπλήξῃ. Και εις άλλην κρισιμωτάτην ώσαύτως έποχήν, ούχι δέ πολύ άφεστῶσαν ήμῶν, ύπεστήριξεν ότι ζήτημα έλληνικόν δέν ύφίσταται, όλωσ τά άντίθετα δηλ. τών μετέπειτα γενομένων μετὰ παρελευσίαν όλίγων ήμερών, δέν ήρρυθρία δέ όταν πρό τοιοϋτω γενοϋντος έλάλει και έγραφε περί έαυτου ως περί Καθούρ τής νεωτέρας Ελλάδος, ένῶ πολύ πρό ήμῶν είχεν άναγνώσει ότι ό κόμησ Καθούρ είχε τό πρόνοϊο (προνοείν), την μεγαλειότεραν δηλ. δύναμιν τών εθνών και τό κυριώτερον γνώρισμα του πολιτικού άνδρός, ως έλεγεν ό Θεός. Η μεγάλη όμως μερίς του έθνους, οι πολλοί δηλ. εκείνοι, ή σύνεσις τών όποιών ά-

μιλλάται προς την φιλοπατρίαν και την συνειδήσιν, ήν έχουσι περι τοσοϋτω μεγάλων ζητημάτων του έθνους, ού μόνον θά άποδεχθώσι τās σκέψεις ταύτας ως όρθάς, αλλά και δέν θά διστάσωσι να διακηρύξωσιν ότι ή πολιτεία του κ. Τρικούπη και κατὰ την περίστασιν αύτην ούτε άξιοπρεπής, ούτε φιλόπατρις, ούτε άξία φρονίμου πολιτικού άνδρός ύπῆρξεν.

Άλλ' άς ύποθέσωμεν προς στιγμήν, ότι ήμεις πλανώμεθα, ό δέ κ. Τρικούπης, όρθότερον και πολιτικώτερον σκεπτόμενος, συνετώς έπολιτεύθῃ ούδέν τών άνωτέρω άποδεξάμενος ως δυνατόν γενέσθαι και εις ούδέν συνεπώς προβάς παρά τή διπλωματία τής Εύρώπης διάβημα.

Νομίζει ό κ. Τρικούπης, ότι έν ή περιπτώσει ή Εύρώπη άντέτασεν εις την τοιαύτην διακρίνωσιν του ή άνεπαρκή άπάντησιν, ή άρνησιν, ή και άπολυτον σιωπήν, ήθελεν ελευθρίας έπιδράσει τούτο επί την εθνικήν άξιοπρεπειαν ή επί την τύχην τών προγραφέντων και τών λοιπών εκείθεν του Όλύμπου αδελφών ήμῶν, ή ήθελε προξενήσει παρ' αύτοις άπελπιστικās έντυπώσεις;

Ημείς τουλάχιστον πεποιθότως φρονοϋμεν, ότι βέλη τοιαύτα, όσω φαρμακερά και άν όσι, κατ' ούδέν δύναται να μειώσωσιν έν τή συνειδήσει του πεπολιτισμένου κόσμου και τών Έλλήνων τής άλυτρώτου Ελλάδος τό εθνικόν γόητρον ελευθέρου λαου, όστις δέγεται ταύτα κατ' ήν στιγμήν προμαχεί ύπερ βωμών και ύπερ έστιών, και διεκδικεί τά ιερώτερα δικαιώματά του ένόπιον Άμφικτυονίας, έμπνεομένης έτι εκ τών ύποθηκών άπαισίας έποχής, μετὰ στοργής δέ άγρίας περιθαλπούσας τās εύρωτιώσας θήκας του δημιουργήματος του 1815, του γνωστοϋ ύπό τό όνομα τής Ίεράς Συμμαχίας, έν αίς διατηροϋνται τά συμβόλαια τής άγοραπωλησίας τών εθνικοτήτων και του έξανδραποδισμού τών λαών. Και ού μόνον τούτο πιστεύομεν, άλλ' ύποστηρίζομεν και τι πλέον. Δύναται ό κ. Τρικούπης; ν' άμφιβάλλῃ, ότι τό δημόσιον τής Εύρώπης φρόνημα, όπερ πρό έξηκονταετίας, ότε δέν ύπῆρχον έν Εύρώπη παρά Καννίβαλοι βασιλείς και διπλωματία άσελγαίνουσα επί πτωμάτων, τοσοϋτω έπέβαλε την άκαταμάχητον ήθικην δύναμιν του πρό τών κατορθωμάτων ένός συμπλέγματος Έλλήνων ήρώων και έξεβίασε την Εύρώπην εις τό έργον τής 9 Ίουλίου 1832, — δύναται, λέγομεν, ν' άμφιβάλλῃ ότι τό δημόσιον φρόνημα τής Εύρώπης δέν θά συνεκινείτο και κατὰ την περίστασιν ταύτην; Ότι, άν όχι άλλο, δέν θ' άνεγνώριζε τά ήθικα ήμῶν δικαιώματα επί τών εκείθεν του Όλύμπου τυραννοϋμένων αδελφών ήμῶν και ότι θ' άπρηνείτο τās συμπαθείας αύτης ύπερ λαου, προτιμήσαντος έστω και να ύβρισθῇ ύπό τής Εύρώπης, όπως άποδείξῃ ότι οι κρότοι τών άλύσεων τών Μακεδόνων άντιχούν εις την πεδιάδα τής Αττικής και ότι ό έλληνικός λαός έχει πλήρη την συνειδήσιν και τών καθηκόντων και τών ύποχρεώσεων του ύπερ τής άλυτρώτου Ελλάδος; Και πιστεύει σπουδαίως ό κ. Τρικούπης, ότι ή τοιαύτη από μέρος τής δημοσίας έν Εύρώπη γνώμης δεδηλωμένη ή και σιωπηρά άναγνώρισις τών δικαιωμάτων ήμῶν τούτων, είναι τίτλος άνάξις τής προσοχής και τής εκτιμήσεώς του;

Όποια δέ ή έντύπωσις, ήν ήθελε προξενήσει εις τās ψυχάς τών άπανταχού έγκατεσπαρμένων Έλλήνων, κατ' έξοχήν δέ τών εκείθεν του Όλύμπου έν τοιοϋτω από μέρος τής έλληνικής Κυβερνήσεως διάβημα; Ό κ. Τρικούπης όπως συλλάβῃ άμυδράν ιδέαν τής έπιρροής, ήν έμελλε να έξασκήσῃ τούτο επί του ήθικου αισθήματος και του εθνικού φρονήματος των, δέν είμεθα ύποχρεωμένοι να τῶ συστήσωμεν όπως λάβῃ ύπ' όψιν πολλά πράγματα. Έν και μόνον, νομίζομεν,

άρεκτόν, ότι οι αδελφοί ήμῶν ούτοι άν αισθάνωνται περιφρόνησιν προς τās πλείους τών παρελθουσών Κυβερνήσεων, κατ' έξοχήν δέ προς την ιδικήν του, αισθάνονται κυρίως επί τῶ ότι, — έξαιρουμένης τής αξιομνημονεύτου εκείνης έποχής κατ' ήν ό έπιφανής πολιτής τής Ελλάδος Θεόδωρος Δηλιγιάννης έσχε τό έλληνοπρεπές θάρρος να είπῃ κατὰ πρόσωπον τής Εύρώπης, συνηγμένης έν Βερολίνω: ήλθα και από μέρος τών εκείθεν του Αλιάκμονος Μακεδόνων να σās είπω, ότι και αυτοί ειπε Ε.Ι.Ιητες και ή πατρις των έλληνικωτάτη, — ούδεμία τών κυβερνήσεων τούτων έσχε ποτέ — έστω και άνωρελώς — τό ψυχικόν σθένος να διεκδικήσῃ δι' άξιοπρεπούς πολιτείας τά τσολοπατούμενα δικαία των. Τούτο ειπε αλήθεια, ήν και ήμεις, οίτινες εκ του σύνεγγυ: έμελετήσαμεν και άδιαλείπτως παρακολουθούμεν τά μακεδονικά πράγματα, γνωρίζομεν. Τωλαίπωροι Μακεδόνες! προγράψεσθε, άτιμάζεσθε, έξανδραποδίζεσθε και τās περιουσίας σας βλέπετε δημευομένας χάριν τής έθν. ιδέας, εις άντάλλαγμα δέ δέν έξητήσατε παρά του Τρικούπη, ή νάντιμετωπήσῃ με τό θάρρος του άδικουμένου έπικρατεϊαν τυραννικήν και βάρβαρον εκ βάθρων δέ εσαθρωμένην, εις βορβορώδες έλος θηριώδους κυβερνητικής άκολασίας κυλιόμενην και τρέμουσαν πρό τής ελαχίστης συγκινήσεως τής έλληνικής εθνότητος! Έζητήσατε πολιτικόν θάρρος, νοϋν, φιλανθρωπίαν και δικαιοσύνην εκεί όπου ή πολιτική κουφονία, ή θηριωδία τών αισθημάτων, τό θράσος και ή δειλία έστησαν τόν θρόνον των!

Και ειπε αλήθως δικαιοτάτατον τό αίώνιον τούτο παράπονον των. Μόνον τοιαύτη άρρενωπή και ύπερήφανος πολιτική ή δύνατο — και έν ή περιπτώσει άπετύγχανε — να έμπνεύσῃ εις αυτούς θάρρος και να τούς ένθαρρύνῃ εις τόν άγώνα, ένῶ δέ άφ' ενός θά διδῇ άγγέμαγα όπλα εις τούς ήρωϊκούς προμάχους τής πατρίδος, άφ' έτέρου θά έμπνῆ και τών σεβασμόν και την πεποιθισιν τών άποσκιρτητάντων λαών επί τόν θρίαμβον του άγώνος ήμῶν.

Άλλ' ήδη προς τίνα ν' άποταθώσι και τίνας να έπικαλεσθώσι την πατρικήν προστασίαν και πατριωτικήν άντίληψιν;

Όταν ό κ. Τρικούπης είναι πρωθυπουργός τής Ελλάδος, δέν προίσταται αύτης πολιτικός άνήρ, ούτε τά ήνία του κράτους κρατούσι χείρες άνδρική. Τόν κ. Τρικούπην έθεοποίησε ποτε ή άγαθή αύτη κοινωνία και έφ' άρματα τόν ώδήγησεν εις τό Καπιτώλιον, να άκούσῃ τούς κεραυνούς του, ως άλλου φερελγηρέτου Διός, δεινούς ένσκήπτοντας κατὰ τών έχρών του Έλληνισμού και τής Όρθοδοξίας. Άλλ' ό άετό; έφερε πετρά κολιοϋ και τά πράγματα μετεβλήθησαν, ως τά εύγενῆ του Ίάκου ονειροπολήματα. Ό κ. Τρικούπης άπεγυμνώθη και τής έμπιστοσύνης και τής επ' αυτόν πεποιθήσεως παραφερθείσης κοινωνίας και έναπέμεινεν όιος ήτο, κεφαλή δηλ. στείρα γενναίων βουλευμάτων και καρδιά έρημος τών παλμών εκείνων, οίτινες ζωογονούσι τούς εύγενείς λαούς και έμπνέουσι τούς ήρωας.

Άς προσέλωμεν σήμεραν οι πάλοι ποτεένθουσιώδεις λάτρεις του και τείνοντες προς άλλήλους τās χείρας, άς ύποστώμεντό ονειδος να έμολογήσωμεν, ότι είχομεν ποτε και ήμεις την διάσημον βλακείαν — να είπωμεν έν κατανώξει περι ήμῶν αυτών, ότι έλεγε τῶ καιρῶ εκείνω περι αυτού ό Έπαμεινώνδας Δελιγεώργης: — εις στήθη έγκαίοντα τούς πάγους τής Σιθρίας να άναζητήσωμεν ναόν φιλοπατρίας και ανθρωπισμοϋ, και εις μεγαλόσχημον κάρην τό δαιμόνιον του μεγάλου Περικλέους. Συναισθανόμεθα ότι τοιαύτη έμολογία ά-

παιτεί λεοντόκαρδον ήρωϊσμόν, αλλά δέν πρέπει να άποσιωπηθῇ, άν όχι χάριν άλλου, χάριν του Γένους, όπερ εκείθεν του Όλύμπου έν δεινή άγωνία αναμένει την τελειωτικήν συντριβήν του έπιτηδειοτάτου πρωθυπουργού και την άνατολήν πολιτικής όντως πανελληνίου δι' εκείνου, δν άπέστειλεν έν Βερολίνω έκδικητήν τής δοκιμαζομένης τιμής και τών ύποβλεπομένων δικαιωμάτων του.

Αηλάντις

ΤΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΙ

Δέν γνωρίζομεν ποίαν άξίαν δύναται να έχῃ τό σημερινόν τηλεγράφημα τής Νέας Έφημερίδος ότι έπῆλθε σμιβισμός, υπό Γυμνασιάρχην τόν Οικονόμου και Έφορον τόν Σταυρον Χαδζή Λαζάρου, καθόσον μάς φαίνεται όλίγον άπίθανον, άν και εύχόμεθα να ήτο αλήθες, διότι ήμεις δέν σκεπτόμεθα περί προσώπων, αλλά περί πραγμάτων.

Όπως ή ποτε, έως οϋ έπαληθεύσῃ τό τηλεγράφημα ή διαψευσθῇ, άφηγούμεθα όσα πάλιν λυπηρά, άτακτα, βασιβοζούκικα, αξιοθρήνητα διενήργησεν ή αντιπολιτευομένη τόν Μητροπολίτην μερίς. Η μερίς αύτη ως άρχηγόν έχουσα δυστυχώς τόν κ. Αμπος και ψυχόν τόν κ. Οικονόμου, ή παρωδούσα έν δούλη και κινδυνεύουσα χώρα τās άτασθαλίαις τών ελευθέρων χωρών, διοργάνωσε την παρελθούσαν Κυριακήν διαδήλωσιν εκ διακοσίων ή και πλείονων άτόμων διαφόρου τάξεως και ποιότητος, οίτινες άφού συνήχθησαν περί τό Νοσοκομείον, άφού προηγουμένως έμέθυσαν ως Είλωτες ύπό τών άρχηγών, δαπανησάντων δια την μέθην ταύτην 250 τάλληρα, ά δέν θά έδαπάνων ίσως δια τά σχολεία άν έξητούντο, και άφού έμεναν οι άρχηγοί, ό Αμπος και ό περιώνυμος Μεγαβούλης εις τό Νοσοκομείον δια να τούς καμαρόνωσι, έξαπέστειλον τό στίφος των εις την Μητρόπολιν με διαταγήν να εισέλθουσιν ως κατακτηταί και να έξώσωσιν εκείθεν τόν Μητροπολίτην, ένθρονίσωσιν δέ οι μέθυσι τούς Έξάρχους τής Μεγάλης Έκκλησίας. Βλέπετε ότι ό κ. Οικονόμου ειπε καλά ποτισμένος τās ίακωβινικās ιδέας. Η Μητρόπολις ούτω πως θά έγένετο Δημαρχείον και ό Μακεδών Λαφαγέτης θά εγκάθιστα εκεί προσωρινήν κυβέρνησιν.

Ό Μητροπολίτης, άν και μόνος, ύπεδέχθη τόν άγρίως εισέλθασαντα τούτον όχλον μετὰ πλήρους άπαθείας και άταραξίας, διατάξας τούς ύπ' αυτόν ν' άφήσουν ελευθέρην την είσοδον εις τούς διαδηλωτάς και έρωτήσας αυτούς τί θέλουν και δια τί προσήλθον ούτω πως και άν έχουν να ύποβάλουν κανέν παράπονον έναντίον του.

Η άταραξία αύτη του άρχιερέως και τό θάρρος δι' οϋ προσεφρόνησεν, έκαμε τούς έξηγριωμένους να συναισθανθώσι την θέσιν των και μιᾶ φωνῇ όλοι να κραυγάζουσιν ότι ούδέν έχουσι παράπονον κατὰ του Μητροπολίτου, άπ' έναντίας ότι όλοι ειπε εύχαριστιμένοι και σεβόνται και άγαπῶσιν αυτόν, άλλ' ότι έν και μόνον ζητούσι, να άνοιξουν τά σχολεία ύπό τόν άκριτός και αύτός καταγίνεται μετὰ τών πατριαρχικών Έξάρχων, όπως όσον τό δυνατόν επαναληφθῇ ταχύτερον ή κανονική λειτουργία του Γυμνασίου. Οι στασιασται τότε ήρχισαν να κατέρχωνται τās κλίμακας, ότε αϊφνιδίως δι' έπεισόδιον προκλήθην ότε οι διαδηλωταί εισήρχοντο εις την Μητρόπολιν, ένερνήσθη ή χωροφυλακή και ό στρατιωτικός διοικητής και ό πολιτικός διοικητής, τών τελευταίων άνελθόντων την Μητρόπολιν και ζητούντων λόγον τής συναξέως.

Τό περί οϋ ό λόγος έπεισόδιον ειπε τούτο: Ό διεμνηνείς

τῆς διοικήσεως I. Κωνσταντινίδης εὐρεθεὶς τυχαίως ἐμπροσθεν τῆς Μητροπόλεως ὅτε τὸ πλῆθος εἰσήρχετο, εἰζήτησε νὰ τὸ ἐμποδίσῃ, ἀντημέριθη δὲ διὰ τὴν νουθεσίαν τοῦ αὐτῆ ζυλολοκοπηθεὶς καλὰ καλὰ, καὶ διὰ νὰ ἐκδικηθῆ, μετέβη ἀμέσως καὶ εἰδοποίησεν εἰς τὸ διοικητήριον ὅτι στάσις γίνεται εἰς τὴν Μητρόπολιν.

Εἰς τὰς ἐμφανισθείσας ἀρχὰς ὁ Μητροπολίτης εἶπεν ὅτι ἡ συνάθροισις δὲν εἶναι οὔτε διαδήλωσις, οὔτε ὀχλαγωγία, ἀλλὰ παράκλησις ἀπευθυνομένη πρὸς αὐτὸν καὶ οὐδὲν πλεόν. Τότε οἱ διαδηλωταὶ συναισθανθέντες τὸ ἄτοπον διάβημα, εἰς ὃ προεβήσαν, ἤρχισαν τότε νὰ παρακαλῶσι τὸν ἀρχιερεῖα νὰ μεσιτεύσῃ παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ὅπως μὴ τις πάθῃ ἐξ αὐτῶν, ὡς νὰ εἶχεν ὁ Μητροπολίτης ἀνάγκην τοιαύτης παρακλήσεως. Τοῦ διεβεβαίωσεν ἐπομένως ὅτι αὐτὸς ἤδη ἠγγυήθη ὑπὲρ αὐτῶν καὶ οὐδεὶς ἔχει νὰ πάθῃ τι. Κατὰ συνέπειαν καὶ ἀρχαὶ καὶ χωροφύλακες καὶ διαδηλωταὶ ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ συμπεριφορὰ καὶ ἡ φρονησις τοῦ Μητροπολίτου εἶναι ἀνώτεροι παντὸς ἐπαίνου. Ἡ εὐστάθεια καὶ ἡ ἐπιείκεια αὐτοῦ μίαν ἡμέραν θὰ ἐκτιμηθῶσιν ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν τιμητῶν αὐτοῦ. Οἱ ἀνόητοι! Ἐκαμν τὰ πάντα ἵνα περικόψωσι τὰς πνευματικὰς καὶ ἐκπαιδευτικὰς ἐλευθερίας τῆς Κοινοῦτος καὶ ἀναμιξῶσι τὴν τουρκικὴν διοίκησιν εἰς τὰ ἱερά ἐκείνη, εἰς ἃ κατὰ τοὺς γαλεπωτέρους καιροὺς δὲν ἀνεμίγη. Εὐτυχῶς ὁ μητροπολίτης ἀπέκρουσεν ὅσῳ ἠδυνήθη τὴν ἐπέμβασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἧτις εἰζήτησε καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων καὶ τὴν ταχείαν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἀπαντήσας ὅτι ἡ ἐν γένει λύσις τοῦ ζητήματος δὲν ἐξαρτᾶται παρ' αὐτοῦ, αἶτε ἐπεμδάσῃ διὰ τῶν ἐξάρχων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι ἀναμένονται αἱ τελευταῖαι ὁδηγαί τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου ἵνα δοθῇ ἡ δέουσα λύσις.

Ἄν αἱ ὁδηγαί αὐταὶ διεβιβάσθησαν, ἂν αὐταὶ ἦσαν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ Οἰκονομοῦ καὶ τοῦ Σταύρου Κατζῆ Λαζάρου ὡς τιμίου, πρῶτοι ἡμεῖς τότε ἐπικροτούμεν, διότι οὐδενὸς τὴν φιλοπατρίαν διεπιλονεύσαμεν, τὰ πείσματα μόνον καὶ τὰς μωρίας ἐξηλέγξαμεν, ἂν δ' αὐτὰ ἦσαν παροδικὰ, τότε τὸ καλλίτερον, ἡμεῖς ἀπὸ ἐδῶ τοὺς σφίγγομεν τὴν χεῖρα καὶ ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ἀναβλαστήσαντος κλάδου ἐλαίας, ὅπου χθὲς ἀκόμη αἰματώδης ἐπρόσλαζεν ἀτμοσφαῖρα, καὶ συγκινούμεθα καὶ τοὺς προσαγορεύομεν καὶ εὐχόμεθα νὰ λησιμονηθῶσι τὰ παρελθόντα ὡς λησιμονοῦνται αἱ ἀναλαμπὰι παρελθούσας καταιγίδος καὶ μὲν μόνον οὐρανὸς αἴθριος καὶ γαλανός, οὐρανὸς γησιῶς ἑλληνικός.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος τηλεγράφημα εἶναι ἀληθέστατον.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ πρόγραμμα τῆς ὑποδοχῆς τοῦ βασιλέως ἐτοιγοκολλήθη ἀπὸ πρῶτας. Τὰ συνήθεα συνήθη τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια κανονισμοὶ ὑπουργικῶν συμβουλίων, Ἱερά Σύνοδος, Λήμαρχος, Στρατηγοί, ὑποστράτηγοι, οὐφ! βαρυνόμεθα πλέον καὶ νὰ τὰ γράφωμεν, καὶ ἀπορούμεν μὲ τοὺς βασιλεῖς πῶς δὲν βαρύνονται καὶ νὰ τὰ βλέπομεν.

Μὲ πολὺν κακὸν καιρὸν καὶ τρικυμιώδη ἀφίκετο ὁ Βασιλεὺς. Μήπως τὸν προεκάλεσεν ἡ ἐν τοῖς θυλακίοις του κεκρυμμένη αὐστριακὴ συμμαχία; Μήπως διηλοῖ ὅτι ἀρχεται τρικυμιώδης πολιτικὴ ἐποχὴ ἀπὸ τῆς ἐλευσεώς του; Μήπως

σημαίνει ὅτι ἡ κνέερνησις, ἧτις μετέβη νὰ τὸν ὑποδεχθῆ, εἶνε μουσχημένη ὡς τὰ κόκκαλα ἀπὸ ἀμαρτίας;

Ὁφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐχαρίστησιν ἡμῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Φιλήμονος ὡς προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τοῦ κ. Γκινάκα ὡς γριμματέως. Ἡ ἀρχὴ μας εἶναι μία: ἕκαστος εἰς τὴν θέσιν του καὶ εἰ ἱκανοὶ εἰς τὰς ἰδικὰς των. Δὲν ἀπαιτεῖται πολλὴ θεολογία ὅπως οἱ τὸν ἄξιον ἀγαπῶντες ἐνοήσωσιν ὅτι διὰ πολλὰς ἐτι ἐπιπερίθους ὁ κ. Φιλήμων, ἀρκεῖ νὰ θέλῃ, καὶ θὰ εἶναι ὁ μόνος ἄξιος πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου. Περὶ δὲ τοῦ κ. Γκινάκα γενικὴ ἐπικρατεῖ πεποιθήσις ὅτι εἶναι ἐκ τῶν δραστικότερων καὶ ἀκραιωτέρων ἀντιπροσώπων τοῦ δήμου. Μᾶς ἐλύπησε μόνον ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Φιλήμονος ἐπισημοποίησις τῶν ἀγρείων διαιρέσεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἰς πλειοψηφίαν καὶ μειοψηφίαν, συμπλίτευσιν καὶ ἀντιπολίτευσιν, ὡς νὰ ἐξελέγησαν αὐτοὶ νὰ πωλεῶνται, ἡ ὡς νὰ εἶναι ἀνάγκη ἐν τοιοῦτῳ μικροσκοπικῷ σωματίῳ ὑπάρξεων δεξίων καὶ ὑπάρξεων ἀριστερῶν.

Σχετικῶς περὶ τοῦ ἐν Σίφῳ ἐκλογικοῦ δράματος ἀνέγνωμεν ἐν τῇ «Νέᾳ Ἐφημερίδι» ὅτι ἐνῶ τὸ βούλευμα τῶν ἐν Σίφῳ Πρωτοδικῶν ἀπήλλαξε τοὺς Προβελέγγιους πάσης κατηγορίας, τὸ βούλευμα τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν παραπέμπει οὐ μόνον 11 προβελέγγιακούς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν παθόντα δῆμαρχον Κ. Προβελέγγιον μετὰ τοῦ πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ δραμόντος ἀδελφοῦ του Ν. κολάου. Πῶς κατέληξαν οἱ κκ. ἐφέται εἰς ἀντίθετον συμπέρασμα ἀπὸ τοὺς ἐν Σίφῳ δικαστὰς, καὶ δικαστὰς γνωστοὺς ἐπὶ αὐστηρότητι καὶ εὐθυδικίᾳ, ὅποιοι εἰσιν ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Σπανίδης καὶ οἱ δικασταὶ κκ. Ἐμ. Λυκούδης, Ἀρ. Σοφινός, Χ. Τσακούσης; Πῶς δύναται τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι οἱ Προβελέγγιοι, οἱ τοσαύτας ἀναμιμάκτους ἐκλογὰς διεξαγαγόντες, ἐπετέθησαν ἐκ συστάσεως ἐναντίον ἀσπίμων ὄντων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως προερχομένων; Ἐπειτα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀπέδειξεν ὅτι οἱ Προβελέγγιοι δὲν εἶχον ἀνάγκη νὰ μεταχειρισθῶσι βίαια μέσα, ἀλλὰ τούναντίον νὰ τηρήσωσι τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν, οἷα συμφέρει εἰς τοὺς ἀληθῆ ἐπιρροὴν κεκτημένους, καὶ τοιαύτης ἐπιρροῆς, ὡς εἶνε πασίγνωστον, ἀπολαύουσιν οἱ Προβελέγγιοι ἐν Σίφῳ.

Τί τεκταίνεται λοιπόν; δὲν τολμῶμεν ἀκόμη νὰ ὑποπευθῶμεν τὴν ἀμεροληψίαν τῶν δικαστῶν διότι, ἐὰν ἐν τῷ γενικῷ κυκλῶνι σαλευθῇ καὶ αὐτὸς ὁ ἀκλόνητος ναὸς τῆς δικαιοσύνης, τότε οὐαί!...

Ἄλλ' ἡ ἡμέρα τῆς δίκης, ἧτις τὰ ἐν σκότει διαπραχθέντα θὰ φέρῃ εἰς φῶς, αὐτὴ θὰ δεῖξῃ τίνες οἱ ἐνοχοί, τίνες οἱ ἀθῶοι.

Ἐν Θεσσαλονικῇ διατρέχει νῦν ὁ κύριος Ὀδυσσεὺς Ἰάλεμος. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ φιλοπατρίς φωνὴ του καὶ ἡ ἐτι φιλοπατρίς καρδία του θέλουσιν ἐκγυθῆ ὑπὲρ ἐπαναφορᾶς τῆς ἀρχαίας εἰρήνης καὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας. Τί αἰσθανόμεθα βλέποντες τοιοῦτον ἄνδρα, οὐ πάσα στιγμή δὲν ἐπρεπε νὰ μὲνῃ ἀνεκμετάλλευστος ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ἄνδρα δυνάμενον νὰ προσφέρῃ τὰς μεγαλειότητας ἐκδουλεύσεως εἰς τὸν ἐθνολογικὸν ἀγῶνά μας, ἄνδρα διαδραματίσαντα καὶ ἐδῶ ὡς πολιτευόμενον καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς δημοσιογράφον λαμπρὸν καὶ ἀγνότατον πρόσωπον εἰς τὰς δυσχερεστέρας στιγμὰς, ἄνδρα σπανίας διπλωματικῆς μαθήσεως, ἐκτάκτου χαρακτήρος, φλογεροῦ καλὰμου, τεραστίως μνήμης, παρθε-

νων, νὰ εἰπωμεν οὕτως, ἦθῶν, μένοντα τόσον καιρὸν ἀχρηστον διὰ τὸ ἔθνος, ἐξαντλούμενον, κατατριβόμενον, γηράσκοντα, ὅταν τὰ κνώδαλα ἀνῆλθον εἰς τὰ κεραμίδια, ὅταν οἱ ὑγρότεροι χαρακτῆρες ἐστερεώθησαν εἰς τὰς λαμπροέρας τῶν θέσεων. Ὁ Ἰάλεμος χωρὶς θέσιν! ἀλλὰ τοῦτο ἐπρεπε διὰ πάντα κυβερνήτην καὶ ὑπουργόν νὰ θεωρῆται ὡς προσωπικὸν ἐρυθρὸν, καὶ ὅσον στίγμα καὶ νὰ ἐντρέπεται ὄχι ἀνθρώπους νὰ βλέπῃ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἑαυτὸν του ἐν τῷ καθρέπτῳ. Καὶ ποῖος ἄλλος παρ' αὐτὸν ἐπρεπε νὰ κυβερνᾷ τὸν Σύλλογον τῶν Γραμματέων; Ἡ ποῖος ἄλλος παρ' αὐτὸν ἐπρεπε νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν κυβερνητικὴν ἐξουσίαν παρ' αὐτὸν, ἀντὶ τοῦ παιδαρίου, εἰς ὃ ἐνεπιστεύθησαν τὴν θέσιν αὐτήν; Καὶ ποῖος ἄλλος παρ' αὐτὸν ἐπρεπε νὰ ἦνε ἰσόβιος ἐπιθεωρητὴς τῶν προξενείων διὰ λόγους ἐθνικούς καὶ τοῦ Γένους; Καὶ ποῖος ἄλλος παρ' αὐτὸν ἐπρεπε ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ κατέχῃ τὴν ἀμέσως μετὰ τὸν ὑπουργὸν θέσιν διὰ τὰ πράγματα τῶν ἐξῶ Ἑλλήνων; Ἀλλὰ διὰ τί νὰ ζητῶμεν τὸν Ἰάλεμον εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν; Τάχα δὲν ἔχομεν πλησίον ἡμῶν τὸν κ. Χαλκιοπούλου, ἄνδρα ἐκ τῶν σπανίων Ἑλλήνων διὰ τὰς λαμπρὰς αὐτοῦ ιδέας τῆς ἐθνικῆς παιδαγωγίας, διὰ τὸ πρακτικώτατον αὐτοῦ πνεῦμα ὅπερ ὅλον ἠδύνατο νὰ ἐξαντληθῆ ὑπὲρ γεωργικῆς ἀναστάσεως τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὸν εἰς λειτουργίαν τοῦ Ἰψίστου ἀρμόζοντα χαρακτήρα του, διὰ τὸ ἀξιοσεβαστὸν τοῦ ἦθους του; Δὲν μὲνι ὁ κ. Χαλκιοπούλους ἀνευ θέσεως καὶ δὲν διευθύνει τὴν Στατιστικὴν ὃ διὰ τὴν ἐπιστήμην ταύτην ἀληθῆς ὑδροκέφαλος Καζάζης; Διατί; Διότι ἐκεῖνος μὲν εἶνε αὐθεντικὴ ἀνὴρ υπερήφανος, ἄξιος τοῦ σοβασμοῦ αὐτοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐν ᾧ ὁ Καζάζης ἐγεννήθη ἵνα προκλήθῃ τὸ μειδιάμα εἰς τὰ σκαμνίνα γείτη τοῦ πρωθυπουργοῦ! Διὰ τί αὐτὸς ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν ὀλίγων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος; Καὶ διὰ τί ἡ ἐποχὴ μας αὕτη—ἐποχὴ τῶν ὑπάτων διὰ τὸ ἔθνος κινδύνων—τόσον εὐμενῆς εἰς τοὺς ἀρσενικοθήλυκους χαρακτῆρας; Διότι, τίς οἶδε ποῖον μαῦρον μέλλον μᾶς προετοιμάζεται καὶ διὰ τοῦτο ὅλα αὐτὰ τὰ φοβερά τῶν καιρῶν σημεῖα καὶ οἱ ἀπαίσεις καὶ οἱ κατάμαυροι οἰωνοί.

Ἐδομοσιεύθη κατάστασις τῆς ἐσοδείας τοῦ σταφιδοκαρποῦ τοῦ ἐξαχθέντος μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1883.

Ἰδοὺ ἡ κατ' ἐπαρχίας παραγωγή:

- Πατρῶν, 15,971,030. Κορινθίας, 8,208,665.
- Αἰγιαλίας, 12,964,482. Μεσολογγίου, 967,457.
- Ὀλυμπίας, 68,271. Ἠλείας, 16,203,830. Τριφυλίας, 18,047,605. Μεσσηνίας, 5,955,390. Πυλίου, 7,927,554. Ναυπλίας καὶ Ἀργους, 337317.
- Δωριδος, 161,000. Ἀττικῆς, 7,247,005. Κεφαλληνίας, 3,442,409. Ἰθάκης, 119,530. Λευκάδος, 44,613.

Ὀλικὸν δὲ ποσὸν τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκαρποῦ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐξ ὅλων τῶν λυμένων τοῦ Κράτους: 97,557,167 λίτρας.

Σήμερον ἐδῶκεν ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ὁ κ. Α. Χαλκιοπούλους ὑπουργικὸς γραμματεὺς Α'. τᾶξεως διορισθεὶς διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα ἀποθήκης ἀ. τᾶξεως τῆς κοπῆς τοῦ καπνοῦ κλπ., εἰς ἀναπλήρωσιν δ' αὐτοῦ μετετέθη παρὰ τῷ ὑπουργείῳ ὁ πρόην γραμματεὺς Νομαρχίας Ἄρτας κ. Διομ. Χανδρίδης: καταλληλοτάτη ἐκλογὴ.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 183 ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίσθησαν ἐν ἐκτάσει τὰ περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐναρξέως τῆς λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων κοπῆς καπνοῦ κλ.

Ἀφίκετο ὁ φίλιτατος βουλευτὴς Παρνασίδος κ. Μαργᾶς, ἀνθηροτάτου μειδιάματος καὶ πλήρης ἀντιπολιτευομένων δυνάμεων.

Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν καὶ ἡμεῖς τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἐπιτετραμένου ἐν Βερολίνῳ κ. Μ. Δουρούτη μετὰ τῆς κόρης Π. Ξάνθου, γνωστοτάτης ἐν Βουκουρεστίῳ οἰκογενείας τῆς ὁποίας ἐτέραν θυγατέρα ἐνυμφεῦθη ὁ ἐν Βιέννῃ προξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ζεζάνης.

Κατὰ τὰς ἐξ Αἰγύπτου εἰδήσεις, αἱ ἀποζημιώσεις μόλις θὰ πληρωθῶν τὸν προσεχῆ Μάρτιον, καὶ τοῦτο ἀφοῦ ἐπιτύχῃ τὸ νέον δάνειον τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς ἦν ἡ Γερμανία ἀπέστειλεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς μελέτην τῆς χολέρας κ. Κώχ, μεταβαίνει εἰς Ἰνδίας πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μελετῶν αὐτοῦ. Ἀνεχώρησε δὲ εἰς Γαλλίαν καὶ ἡ γαλλικὴ ἐπιτροπὴ.

Στρατιωτικὰ σχολεῖα ἰδρύθησαν εἰς ἕκαστον τάγμα τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ πρὸς διδασκαλίαν ἀναγνώσεως, γραφῆς καὶ ἀριθμητικῆς τοῖς στρατιώταις.

Λοιπόν, δημοτικὴν ἐφημερίδα καὶ ὁ δῆμος! Καὶ τότε πόσους δῆμους ἔχομεν; Τετρακοσίους; Πεντακοσίους; Ἰδοὺ ἰσάριθμοι πατσαβούροι ἀναφαινώμενοι! Πρόκειται δι' οἰκονομίαν ἢ δι' ἐπίδειξιν; Ἡ οἰκονομία πίπτει, ὅφ' οὐ δλαὶ αἱ ἐφημερίδες εὐχαρίστως δημοσιεύουν δωρεὰν σύντομα πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου ἀλλ' ὁ λόρδος Διονύσιος Ζαχαρίας εἰζήτησε καὶ στενογράφων καὶ ἴσως ἀπαιτεῖ νὰ δημοσιεύωνται στενογραφικαὶ ἀγορεύσεις τῶν ἀγορητῶν τοῦ Δημοσίου. Καὶ οὕτως, ἐκτός τῆς κοινοβουλευτικῆς ρητορικῆς θὰ ἔχομεν καὶ κοινοδημοτικὴν ρητορίαν. Πρόκειται λοιπὸν περὶ ἐπιδείξεως, καὶ ἀδιάφορον ἐὰν διὰ νὰ δημοσιεύωνται ὅλα αἱ μωρολογίαι καὶ ἀπεραντολογίαι τῶν κυρίων Συμβούλων ἀπαιτεῖται νὰ δαπανῶνται κατ' ἔτος εἴκοσι ἢ καὶ περισσώτεροι χιλιάδες κατ' ἔτος. Τί δὲ δαπανᾷ διὰ τὰς γνωστοποιήσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶρα ὁ δῆμος; Χιλίας ἢ διαχιλίαις ἢ τρισχιλίαις τὸ πολὺ δραχμάς; Ἡμεῖς τουλάχιστον ἐπὶ ἐν ἔτος ἂν καὶ ἐθεωρούμεθα φίλη ἐφημερίς τοῦ κ. Δημάρχου, δὲν ἐλάβομεν εἰς δημοσιεύσεις δι' ἐν ἔτος πλείους τῶν 150 δραχμῶν. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ αὐτὰ ἔλαβον καὶ πέντε ἄλλαι ἐφημερίδες: ἰδοὺ ὅτι δὲν ἔχομεν οὔτε χιλίας δραχμάς. Ὑποθέτομεν ὅτι δαπανῶνται καὶ πλείότεραι. Τάχα εἶνε ἄδικον ἐφημερίδες, αἵτινες ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ἀναστάσεως τοῦ δήμου καὶ καθημερινῶς ἴσως δημοσιεύουσι δωρεὰν τὰ παράπανα τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου δημότου, τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης ὁδοῦ, τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης συνοικίας, τμημάτων, σωματείων, συντεχνιῶν, ὅλης τῆς πόλεως, ἂν πληρωθῶν δι' ὅλα αὐτὰ, δι' ἃ ἂν ἐπληρώνοντο κατὰ στίγον ἐπρεπε νὰ ἔχῃ ἐκάστη πρόσδοτον ἐτησίαν δέκα χιλιάδας δραχμῶν, ἕκατὸν ψωροδραχμάς ἀπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὄχι διὰ τὸ τίποτε, ἀλλὰ ὡς τίμημα ὑποχρεωτικῶν γνωστοποιήσεων,

καταναγκαστικῶν, τοῦ Δήμου, δι' ἃ πρόκειται τῶρα κατὰ συμβουλήν τοῦ νεαροῦ κ. Μιχαήλ Λάμπρου, νὰ δαπανᾷ ὁ δῆμος τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον ποσόν; Ἄλλ' ὁ ἐπιλίξ πολλῶν δημοσιογράφων, φαγόντων ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν νεότητά καὶ τὰ νεῦρά των καὶ τὴν ψυχὴν των καὶ πᾶσαν ἐλευθερίαν στιγμὴν ἐλευθέρας ἡδονῆς χωρὶς νὰ ἐξασφαλίσωσιν ὡς τῶρα, πλὴν τῶν μιᾶν δούλων οἵτινες ἀπὸ πιεσται καὶ διανομῆς ὑψώθησαν εἰς μυστικοσυμβούλους τῶν κυβερνήσεων καὶ ἑκαμᾶν χρήματα, οὔτε μίαν κλίνην εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, οὔτε μίαν γωνιά εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον, διότι καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ἂν καταντήσουν καμμιά φροῶ, εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ διωχθῶσι, διότι θὰ βρεθῆ ὅτι ἐγραψάν ποτε κατὰ τοῦ θυρωροῦ ἢ τοῦ ἐπιστάτου. ὁ κύριος Λάμπρος λέγομεν ὅστις χωρὶς νὰ κάμῃ καμμίαν δουλειάν ὡς τῶρα καὶ χωρὶς νὰ κατάρχεται ἀπὸ λόρδους εὐρέθη κύριος μεγάρων, ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά, καὶ περιουσίας καὶ πλοῦτου—διὰ νὰ δύνανται νὰ ὄνειροπολῆ καὶ θέσιν βουλευτοῦ—καὶ διατὶ ὄχι;—ὁ κύριος λοιπὸν Μιχαήλ Λάμπρος ἐφθόνησε καὶ αὐτὰς τὰς ἑκατὸν δραχμὰς τὰς ὁποίας ἴσως θὰ ἐλάμβανεν ὁ δι' αὐτὸν μαρτυρήσας κύριος Καμπούρογλου ἢ ὁ κ. Κορομηλάς καὶ προτείνει δημοσιωτῆριον γνώμην ἐκδόσεως Ἐφημερίδος διὰ νὰ τὴν ἀναγινώσκῃ αὐτὸς εἰς τὴν ὑπηρετήριον του.

Ἡξεύρετε δὲ τὴν ἡμετέραν γνώμην; Θέλετε νὰ γνωρίζῃ ὁ λαὸς τί κόβετε καὶ τί ράβετε ἐντὸς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου; Ὅρεϊλετε **δὲ ἄδραξ πληρωμῆς** νὰ παρακαλέσετε τὸν διευθυντὴν τοῦ Παληάνθρωπου, τὸν λίαν ἀξιώτιμον κ. Βερβέρην, νὰ δέχεται νὰ δημοσιεύῃ περίληψιν τῶν πρακτικῶν σας, διότι **μόνος αὐτὸς** εἶνε ὄργανον δημοσιότητος, τῶν λοιπῶν ἄλλων ὀργάνων τοῦ τύπου ἀναγνωστικῶν ἀπὸ μίαν οἰκογένειαν ἀνθρώπων. Τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἐλλογῶν σας ἀναγινώσκουν μόνον Παληάνθρωπον.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΝ ΤΩ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΩ

Παρασκευῆ, 14 ὀκτωβρίου.

Δύο ἀναβολὰς ἐζήτησαν ἡ ὑπεράσπισις ἀλλὰ καὶ τὰς δύο ἀπέρριψε τὸ δικαστήριον.

Ἐπίμονος μάρτυς περὶ τῆς ἐγράφῃ ἐν τῷ χθεσινῷ φύλλῳ γρατῶν με εἰρωνικωτάτην φυσιογνωμίαν ἀφοῦ ἐβασάνισε ἀρκετὰ τὸ δικαστήριον, προσποιουμένη ποτὲ μὲν ἰκετικῶς, ποτὲ δὲ καὶ με θυμὸν ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται, ἐπὶ τέλους κατέθηκεν ἀρκετὰ οὐσιώδη περιστατικὰ, ἐφ' ὧν κατ' ἐξοχὴν στηριζόμενος ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Ράδος ἀνέπτυξε τὴν κατηγορίαν ζητήσας παρὰ τῶν ἐνόρκων νὰ κηρύξωσιν τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον φαρμακείας.

Οἱ συνήγοροι κ. κ. Μίλησις καὶ Σιγάλας ὑπερασπιζόμενοι τὸν πελάτην τῶν ἠθέλησαν νὰ πείσωσι τοὺς κ. ἐνόρκους, ὅτι ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶχε γνῶσιν τοῦ ἐγκλήματος, ὅτι τὴν ἡμέραν τῆς ἐκτελέσεώς του δὲν ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ διόλου ἕνεκα τῶν ψυχρῶν πρὸς τὴν ἀτυχῆ συζυγίαν του σχέσεων, ὅτι ὅταν ἔμαθε εἰς τὰ παράλια τῆς Βαρβαρίας ὅπου εὐρίσκετο πρὸς σπογγαλιεῖαν, τὸν θάνατον τῆς συζύγου του ἤμπορούσε νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν ἦτο ἔνοχος· ἀλλ' αὐτὸς ἀθῶος καὶ ἀγνὸς παρουσιάσθη ἵνα δικασθῇ, βέβαιος ὅτι ἡ ἀθωότης του θέλει λάμψει ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου στίλβουσα, καὶ θαμβούσα, τελευτώντες δὲ καὶ ἐζήτησαν, ὡς φυσικὸν τὴν ἀθωώσιν του.

Οἱ ἔνορκοι ὁμοῦ φαίνεται ὅτι ἔχουν ὀφθαλμοὺς μὴ θαμβομένους ἀφ' ὅπου οὐδέποτε εἶδον ἀναλαμβάνει καὶ διὰ τοῦτο ἐκήρυξαν τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον φαρμακείας, συμφῶνως δὲ πῶς τὴν ἀπόφασίν των, καὶ τὸ δικαστήριον, προεδρευόμενον ἀπὸ τὸν κ. Μακκᾶν κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς τὴν πωινήν του

θανάτου, ἐκτελεσθησομένην διὰ τῆς λαμητόμου ἐν τῷ δημοσιωτέρῳ μέρει τῆς Αἰγίνης. Εὖγε!

Σάββατον, 15 ὀκτωβρίου

Εἶναι νάννος τὸ σημερινὸν ἐγκλημα παραβαλλόμενον πρὸς τὰ τέσσαρα πρὸ αὐτοῦ ἐκδικασθέντα.

Μολὶς εἶναι ἀπόπειρα ἀναιρέσεως. Ὁ Κωνστ. Ἀγαπητὸς, νέος 28 ἐτῶν σχεδὸν ἔμορφος, με κα-ἀμαυρα μαλλιά, ἀσθενῶν εὐρίσκετο εἰς ἐν δωμάτιον τῆς ἐν Πατησίου οἰκίας του, ὅτε ἐνας κύριος Φλωριανὸς τὸν ὅποιον εἶχον ἀναθρέψει εἰς τὸ σπῆτι τους, μπαίνει εἰς τὸ συνεχόμενον μετὰ τῆς ἰδικῆς του κάμαρας δωμάτιον καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὴν μητέρα τοῦ κατηγορουμένου γρηῶν 50 ἢ 60 χρόνων «ψωμί, φαγὶ καὶ φιλι», ὅπως εἶπεν εἰς μάρτυς, Βερούκοκος τοῦπίκην. Ὁ κατηγορούμενος, ὅστις εἶχε καὶ προηγουμένως μερικὰς ὑπονοίας περὶ τῆς μητρὸς του ἀρπάζει τὸ ὄπλον του, τρέχει πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ Φλωριανοῦ καὶ πυροβολεῖ κατ' αὐτοῦ τὸν πληγῶναι με τὰ ἐν τῷ ὄπλῳ σκάγια εἰς τὸ στήθος καὶ τὴν κεφαλὴν. Πολλὴ καλὰ τοῦ ἔκαμε λέγουσιν οἱ συνήγοροι κ. κ. Ράλλης καὶ Τζανετόπουλος πλὴν ἀντιτείνει ὁ κ. Καρατζᾶς εἰσαγγελεὺς.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Πειραιεύς, 8 ὀκτωβρίου.

Κύριε Μανσόλα, θὰ μᾶς ἐπιτρέψητε, ἀπελπισθέντες μετὰ τὰς ἐντεῦθεν κατ' ἐπανάληψιν ἀναποκρίσεις μας περὶ τῆς ἐλεσινοτήτος τῶν ἐνταῦθα ταχυδρομείων, νὰ καταφύγωμεν ἤδη ἀποκλειστικῶς πρὸς ὑμᾶς καὶ μόνον. Παραλείπομεν τὰ βραδυδρομικὰ ἐπαρχιακὰ ταχυδρομεία, τὴν ἀντικατάστασιν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀπαραιτήτου σάκκου διὰ τῶν *σε.λαχίων* τῶν

ταχυδρόμων, ἅτινα εἰς κάθιδρον, γλοιώδη, καταμουσκεμένην μεταβάλλουσι τὴν δύστηνον ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν διὰ ν' ἀποσφραγίσῃ τις, ἀπαιτεῖται νὰ πράξῃ τοῦτο μετὰ φόβου θεοῦ, πίστεως καὶ λαχτάρας.» Ταῦτα ἀποδοτέον μᾶλλον καὶ εἰς τὴν ἐντελῆ ἀνυπαρξίαν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν καὶ εἰς τὴν ἀνακριβῆ ἰδέαν ἣν ἔχουσιν οἱ ἐπαρχιακοὶ ταχυδρόμοι περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐπιστολῶν διότι ποτὲ, εὐδέποτε τοῖς ἐγένετο παρατήρησις ἐκ τὸς τινῶν ἐντύπων στερεοτύπως ἐγκυκλίων διευθυνομένων αὐτοῖς κατὰ πᾶσαν πανσέληνον.

Ἄλλὰ περὶ Πειραιῶς πῶς δικαιολογοῦται αἱ ἀναμορφωτικαὶ ἐπαγγελίαι σας; Πόσας χιλιάδας μιλίων ἀπέχει ἡ πόλις αὕτη τῶν Ἀθηνῶν; Δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι καὶ ἡ ἐπ' ἐλάχιστον καθυστέρησις τῆς διανομῆς τῆς ἀλληλογραφίας, σπουδαία συμφέροντα δύναται νὰ παραβλάψῃ εἰς μίαν τόσον ἐμπορικὴν πόλιν; Μὴ δὲν εἴσθε ἐν γνώσει ὅτι ἑκατοντὰς σχεδὸν ἀτμοπλοίων εἰσπλέει καὶ ἐκπλέει καθ' ἑβδομάδα τοῦ λιμένος μας, καὶ ὅτι ὅλη ἡ κομιζομένη καὶ ἀποστελλομένη δι' αὐτῶν ἀλληλογραφία, ἐκτὸς τῆς διὰ ξηρᾶς, θὰ διέλθῃ τῶν χειρῶν τριῶν ὑπαλλήλων ὅς ἔχετε καρφώσει ἐδῶ νυχθημερῶν ἐργαζομένους; Ὁ Πειραιεύς ἔχει 40,000 κατοίκους, ἦτοι τοὺς ἡμίσεις τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐπομένως ἀντὶ τῶν 4 γραμματοκομιστῶν ἔδικαιούτο νὰ ἔχῃ 10—15 ὅπως καὶ αἱ διπλασίον κατοίκων Ἀθηναί ἔχουσι τριάκοντα. Καὶ δὲν ἐμάθατε ὅτι ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς θὰ πῆ τὸ τελευταῖον ὄριον τῆς πόλεως Πειραιῶς, καὶ ὅτι τὸ ἐκεῖ ἐκσφενδονισθὲν ταχυδρομεῖον κατέχει θέσιν Καραλῆ Ταμποῦρ Δερβέν; Καὶ τὰ γραμματοκομιθῶνά ποῦ; Καὶ ἡ ὀκτάκις τῆς ἡμέρας μετὰξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀλληλογραφία ποῦ; Διὰ νὰ μὴ ἀνατρέγωμεν εἰς ἀμφισβητούμενα, ἢ ἀπόδειξις πρόχειρος. Τὸ «Μὴ Χάνεσαι» διδόμενον ἐν Ἀθήναις εἰς τὰς 3 μ. μ. (ὡς ἡ ταχ. σφραγίς) τῆς προτεραίας, διανέμεται ἐνταῦθα εἰς τὰς 10 π. μ. καὶ ἐνίστε μ. μ. τῆς ἐπομένης! Πταίου οἱ ὑπάλληλοι; Ὅχι. Πταίει ἡ φύσις βέβαια ἥτις δὲν τοὺς ἐπλασε

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 594)

Δὲν σὰς βεβαιῶνῶ ἡμῶς περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἀληθείας ἔλων αὐτῶν, διότι ὁ Καστεράν τὰ μεγαλῶνει τὰ πράγματα. Ὁ δυστυχὴς Βλιγνὺ ἐθαμβώθη. Τοῦ ἐφαινετο ὅτι εἶχεν ἀντικρὺ τοῦ ἐλόχρυσον ἀνθρώπων. Καὶ ἀφοῦ ἤνοιξε ἡ κάσσα τοῦ ἀνελπίστου εὐεργέτου του, κατ' ἄρχας ἔβαλε τὸ μικρὸ δάκτυλο, ἔπειτα ὄλο τὸ χέρι, ἵστὸ τέλος δὲ ἐμπῆκε καὶ αὐτὸς μαζὶ με τὸν τίτλον του. Ἴδου πῶς ὁ δοῦξ ἠπανδρεύεται.

Ἐπηκολούθησε στιγμὴ σιωπῆς. Εἶχε σκοτεινιάσει καθόλου

κληρίαν. Ὁ βαρῶνος μὲν διέκρινεν ἐν τῷ σκότει τὴν ὑπερῆραν ὑψωμένην κεφαλὴν τῆς μαρκησίας. Τὸ τικ-τάκ μόνον τοῦ ἔκκρεμου διέκοπτε διὰ τῆς τακτικῆς κινήσεώς του τὴν σιωπὴν. Αἰφνης ὁ νέος εἶδε λευκὸν νεφύδιον περῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς θείας του, καὶ ἐκ λυγμοῦ, μὴ ἀποκρυφθέντος καλῶς, ἠνῆύησεν ὅτι ἔκλαιε. Ἐπροχώρησε πρὸς τὸ μέρος τῆ; μερικὰ βήματα καὶ, γονατίζων εἰς τοὺς πόδας τῆς κυρίας Μπωλιεῖ ἐπὶ τινος ὑποθρονίου, ἔλαβε τὴν χεῖρά τῆς ἐντὸς τῶν ἰδικῶν του, μὴ εὐρίσκων οὐδὲ λέξιν, ἵνα παρηγορήσῃ τὴν λύπην ἐκείνην, ἥτις ἦτο ἰσχυρωτέρα καὶ τῆς ὑπερῆρανης αὐτῆς.

— Δὲν εἶναι τίποτε, εἶπεν ἡδέως ἡ μαρκησία, δὲν κατάρθωσα νὰ ἐμποδίσω τὰ δάκρυά μου, διότι ἐκτυπήθην πολὺ σκληρὰ. Ἀγαπούσα τόσῳ πολὺ τὸν Γάστωνα. Ἦτο ἴσάν παιδί μου. Εἶναι ἀπὸ τὸ αἷμά μου. Καὶ ὅ,τι ἔκαμε με πηγῶναι διπλᾶ. Δὲν καταλαμβάνω τίποτε ἀπὸ τὴν ἀχαριστίαν του αὐτῆν, διότι εἶναι γενναία καρδιά καὶ τίμιος χαρακτήρ.

Πῶς ἤλλαξε τόσῳ πολὺ εἰς τόσῳ ὀλίγα χρόνια; Ὁ κόσμος κατάρθωσε εἰς διάστημα ὀλίγων μηνῶν νὰ καταστρέψῃ τὰ ἔργον τῶσων ἐτῶν; Τὸν ἀνέθρεψα με τόση ἀγάπη, με τόσας φροντίδας! Καὶ ἰδου πῶς με ἀνταμείβει! Ἄ! ὁ ἀχαριστος! ὁ ἀχαριστος!

Βαρῶνος συγκεκινημένος ὁ βαρῶνος εἶχε μηχανικῶς λάβει τὸ ἐξ ἐλεφαντίνου ὄστου βελονάκι, με τὸ ὅποιον ἡ μαρκησία ἐπλεκεν ὑποκαμισιάκι διὰ τὰ παιδιὰ τοῦ χωροῦ. Καὶ με

ὄργισμένην χεῖρα ἐτρέπα ἐπιμόνως μεγάλην ἐκ στακτεροῦ μαλλιοῦ ἀγαθίδα.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ μαρκησία εἶχε γείνει κυρία ἑαυτῆς. Ἐσπόγγιζε τὰ τελευταῖα τῆς δάκρυα.

— Τὸ σπουδαῖον εἶναι, εἶπε μετὰ σταθερᾶς φωνῆς, τὸ ὅτι πρέπει νὰ λάβωμεν πολλὰς προφυλάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κλαίρην. Τὴν γνωρίζετε. Εἶνε ὑπερήφανος, εὐαίσθητος... Ἴδιος πατέρας, καρδιὰ χρυσεῖ, ἀλλὰ κεφάλι σιδερένιον. Ἐνῶ ἐλπίζει ἀκόμη πολὺ θὰ τῆς ἐλθῇ τὸ κτύπημα. Μοῦ ὠμίλουσε σήμερα ἀκόμη περὶ τοῦ Γάστωνος. Ἡ ἰδέα ὅτι ἔμπορεῖ νὰ συλλογισθῇ ἄλλην γυναῖκα δὲν τῆς ἤλθε κἂν ἵστὸ μυαλό. Ἀπέδωκε τὴν σιωπὴν καὶ τὰς ἀργοπορίας τοῦ δουκὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς θεσεῶς του. Δὲν ὑπωπτεύθη ποτὲ τίποτε. Εἰλικρινὴς καὶ ἀδολος δὲν περιμένει ἀπὸ τοὺς ἄλλους παρὰ εἰλικρινεῖαν καὶ τιμιότητα. Μία τοιαύτη αἰφνιδικὰ διάψευσις τῶν ἐλπίδων τῆς ἔμπορεῖ νὰ ταραξῇ πολὺ σοβαρὰ τὸν ὄργανισμὸν τῆς

— Ἀλλὰ, ἀγαπητῆ μου θεία, δὲν νομίζετε, ὅτι μία συνεννόησις με τὸν Βλιγνὺ ἔμπορεῖ νὰ εὐκόλυνῃ σημαντικὰ τὴν θέσιν μας; Ὁ Γάστων παρεσύρθη... Ἀφοῦ τοῦ δείξῃ κανεὶς τὸ μέγεθος τοῦ σφάλματός του ἔμπορεῖ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὸ καθικόν του! Καὶ ἐὰν συναινῆτε, εἶμαι ὀλόκληρος εἰς τὰς διαταγὰς σας...

— Ὅχι, εἶπεν ἡ μαρκησία ὑπερῆραν. Δὲν εἴμεθα ἀπ' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ταπεινῶνονται καὶ παρακαλοῦν. Ἡ θέσις

μας ὅσον λυπηρὰ καὶ ἂν ἦναι εἶναι καθαρὰ καὶ ἐντιμος. Δὲν εὐχαριστοῦμαι νὰ τὴν μεταβάλλω. Θὰ περιμένω νὰ τελειώσῃ ὀριστικῶς τὸ συνοικέσιον τοῦ ἀνεψιοῦ μου διὰ νὰ πῶ ἵστὴν κόρη μου ὅ,τι συνέβη. Διότι, προσέθηκε πικρῶς μειδιῶσα ἡ κυρία Μπωλιεῖ, με τόσῳ καπριτζιόζῳ ἀνθρώπο, καθὼς εἶναι ὁ δοῦξ, πρέπει πάντοτε νὰ φοβᾶται κανεὶς ὅτι θ' ἀλλάξῃ...

— Ὅπως θέλετε, ἀπάντησεν ὁ βαρῶνος δὲν ἔμπορῶ νὰ σὰς κατηγορήσω διότι ἐνεργεῖτε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Καὶ γιὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθειαν, ἐπεράμενα νὰ ὀμιλήσετε ἔτσι... Τώρα ἂς γίνῃ ὅ,τι θέλει! τὸ καλὸ μέρος τὸ παίζετε σεῖς, καὶ ἐὰν χύσετε κρυφὰ μερικὰ δάκρυα, τοῦλάχιστον δὲν θὰ ἐρυθριάτῃ ἐνώπιον τοῦ κόσμου. Καὶ ἀτυχῶς δὲν ἔμπορῶ νὰ πῶ τὸ ἴδιον γιὰ τὸ Βλιγνὺ.

Θόρυβος ταχέων βημάτων ἀντήχησεν ἐν τῇ μεγάλῃ πετρῖνῃ κλίμακῃ συνοδευόμενος ἀπὸ εὐθύμους ψιθύρους. Χαρούμενοι καὶ γελῶντες ἡ Κλαίρη καὶ ὁ Ὀκτάβιος κατέβαινον μαζὶ με τὴν βαρῶνην, καλοκαρδισμένοι ἀπὸ τὴν τρελλὴν καὶ θορυβώδη εὐθυμίαν τῆς νεαρᾶς γυναικὸς.

Ἡ θύρα ἠνοιχθῆ καὶ ἡ κυρία Πρεφὸν εἰσώρμησεν ὡς χιονοστρόβιλος ἐν πῇ σκοτεινῇ αἰθούσῃ.

— Ἄ θεέ μου! εἴσθε χωρὶς φῶς! ἀνεφάνησεν ἡ βαρῶνη. Νομίζει κανεὶς ὅτι ἐμυλεῖτε ἵστὸ βάθος κανενὸς τάφου. Εἶναι τόσῳ σκοτεινὰ ὥστε δὲν θ' ἀκούγεται κανεὶς τί λέει ἐδῶ μέσα!...

(ἀκολουθεῖ)

μὲ περισσοτέρους τῶν δύο ποδῶν καὶ χειρῶν. Καὶ ἐν ἄλλο. Ἄν ἀληθῶς ἐκ τῆς πλακοστρώσεως γεννᾶται ἡ ὑγρασία, ἐξ ἧς πάλιν οἱ ἀμυγνῆται, δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ τοὺς ἀποφύγωσιν οἱ ταλαίπωροι ὑπάλληλοι ἐκ τῆς ἀνηλίου, ὑγρατάτης καὶ καταλλήλου μόνον πρὸς συντήρησιν οἴνων ἀποθήκης εἰς ἣν εἶναι φυτρωμένοι.

ΣΦΑΓΑΙ

Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Κασσάλας τῆς Νουβίας :

Δὲν εἶναι ἡ χολέρα μόνον, ἥτις ὡς σπάθη Δαμοκλέους ἐπικεῖται τῶν κεφαλῶν μας, ἀλλὰ τι χειρὸν, περὶ οὗ μετ' ἐκπλήξεως παρατηροῦμεν ὅτι οὐδὲμνείας κἂν ποιοῦνται τὰ μέγχις ἡμῶν ἀφικνούμενα φύλλα τῶν ἐφημερίδων. Φαίνεται ὅτι ὁ παρὰ τῆς Ἀγγλίας γενόμενος πάταγος ἀφόρα μόνον τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ οὐδ' ἐξετάζει ἡ Εὐρώπη παρὶ τῶν ἐν τοῖς μεσογείαις τῆς Λιγύπτου, οἱ δὲ πρόξενοι τῶν δυνάμεων πιθανῶς ὁμοιάζοντες τὸν τῆς Ἑλλάδος ἐν Καρτούμ, ἄνθρωπον φροντίζοντα περὶ τοῦ ἐμπορίου του καὶ ἐκμεταλλεῦμενον τὴν προξενικὴν ἀρχὴν πρὸς εἰσπραξίν τῶν βερεσεδίων του, οὐδὲ κἂν καθιστῶσιν ἐνημέρους τὰς κυβερνήσεις των περὶ τῶν ἐν Νουβία.

Καὶ ἐν τούτοις ζῶμεν ὑπὸ τὸ κράτος διηνεκοῦς φόβου περὶ τῆς ὑπάρξεώς μας καὶ οὐδὲ δυνάμεθα νὰ προῖδωμεν τί τέξεσται ἡ ἐπιούσα.

Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Μάχτη καὶ τῆς φυλῆς τῆς Μπαγάρας, ἥτις ἐν τέλει ἐνομίσασαμεν ὅτι κατεδιώχθη δραστηρίως, ἐπαναστάτισε πρὸ δύο μηνῶν, ὡς σὰς προέγραψα, ἡ φυλὴ Χατάντοβα, ἀριθμοῦσα πληθυσμὸν ἐνὸς ἑκατομυρίου, ὄλων ἀνδρῶν ληστρικῶς ζῶντων. Οἱ ἐπαναστάται κατέλαβον τὸ ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς, ἥτοι ἀπὸ Σουακίμ μέχρι Κασσάλας διαμέρισμα, διέκοψαν πᾶσαν συγκοινωνίαν, κατετρόπωσαν τοὺς ὀλίγους ὑπάρχοντας στρατιώτας τῆς κυβερνήσεως, καθ' ὅσον οἱ πολλοὶ καταδιώκουν τὸν Μάχτην, τὸν ψευδοπροφήτην εἰς Κορδοφάν, ἐν ᾧ τὸ πῦρ ἦναψεν ἐν ταῦθα, ἔθραυσεν τὰ σύρματα τῶν τηλεγράφων, ἐφόρευσαν τοὺς ταχυδρόμους, καὶ μᾶς ἔθεσαν εἰς κατὰστασιν πολιορκίας. Εἰς ὅλα δὲ τὰ κῆρυκα καὶ εἰς τὰς ἀναπερομένας κατὰ παντὸς Νουσουράν (Ναζωραίου χριστιανοῦ) ἀπειλὰς θανάτου, οἱ μὲν πρόξενοι δὲν διαμαρτύρονται, ὁ δὲ Διοικητὴς Ἀλιετὴν Πασᾶς, ὁ δειλότερος, ἀπατηλότερος καὶ πλέον ψεύστης ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, μεριμνᾷ μόνον περὶ ἑαυτοῦ, καὶ πιστοποιεῖ εἰς τὴν κυβερνήσιν ὅτι σμικρὸς ὁ κίνδυνος. Ἐν τούτοις ἰδοὺ ἡμεῖς πόρρω πάσης ἀσφαλείας, καταδοκούμεν τὴν στιγμὴν τῆς σφαγῆς μας, πρὶν ἢ ἡ Εὐρώπη σκεφθῆ ὅτι τὸ διαμέρισμα Σουράν, ὅπερ καταπολεμεῖται τόσον δεινῶς, κατοικεῖται ἀπὸ ὄντα κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτῆς, ἅτινα δυστυχῶς εὐρίσκουσι εἰς τοὺς ὁδοὺς αὐτὰς ἀπάσας κεκλεισμένας, ὅπως καταφύγωσι κἂν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ πατριωτέρου βασιλέως τῆς γείτονος Ἀβυσσινίας.

Φέρετε ταῦτα εἰς τὴν δημοσιότητα, καὶ θέσατε ὑπὸ τὰς ὄψεις κἂν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἥτις οὐκ ὀλίγους ἐν ταῦθα ἀριθμεῖ τοὺς ὑπηκόους, οἵτινες ἐν ταῖς ἀνάγκαις τῆς Πατρίδος δὲν ἐλησμόνησαν ταύτην, καὶ οἵτινες δεόν νὰ ἀντιπροσωπευθῶσιν ὑπὸ προξένου δυναμένου νὰ καθιστᾷ ἐνημέρον τὴν κυβερνήσιν του περὶ τῶν κινδύνων, οὓς οἱ ὑπὸ κούρῃ των διατρέχουσι.

Νουδός.

Σ. Σ. Νᾶ, μάλιστα, τώρα, ἀμέσως, θὰ φροντίσῃ καὶ διὰ σὰς αὐτοῦ ὁ κ. Κοντόσταυλος. Ἀμέσως σούμπιτο.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Γάμος τερατώδης. Ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Μπόβερν τῆς Ἀμερικῆς μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἀξιοπεριέργων ἦτο ἡ Μίς Μπλάνι Γρεῦ καταπληκτικῶς κολοσσιαία, τεραστία, ἀλλὰ χαρίεσσα ἐζύγιζε 517 λίτρας! Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ἦτο κεκλεισμένη ἐν τῷ θλίβερῳ μουσεῖῳ ὅπου εἰσὶν ἐκτεθειμένοι εἰς κοινὴν θέαν τὰ τερατωδέστερα ἀνθρώπινα φαινόμενα. Ὁλὴν τὴν ἡμέραν ἐκίνει τὸν θαυμασμὸν τῶν θεατῶν τῆς πρὸς τοὺς ὁποίους ἐμειδία ἡλιθίως. Ἡμέραν τινὰ τὴν εἶδε νέος τις Ἰσραηλίτης ὅστις συνέλαθε πρὸς αὐτὴν αἰσθημὴ οὐχὶ πλέον θαυμασμοῦ ἢ φιλανθρωπίας ἀλλὰ σφοδροῦ... ἔρωτος! Μετὰ τινα καιρὸν ὁ νέος Δαυὶδ Μουστῆ, εἶπε πρὸς τὴν τερατίδα ἐρωμένην του.

— Σὺ μὲ ἀγαπᾷς ἐγὼ ἐπίσης σ' ἀγαπῶ ἄς ἐνωθῶμεν!

Ἡ πτωχὴ Μπλάνη ἐκοκκίνισε εἰς τὴν αἴτησιν αὐτὴν ἀλλὰ τὴν ἀπεδέχθη ἀσμένως. Ὁ πατὴρ τοῦ ἐρωτευμένου Ἰσραηλίτου ὀλίγον ἢ θὰ ἐπιπτεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ υἱοῦ του ὅπως τὸν ἀποτρέψῃ τοῦ παράφρονος διαθήματός του, ἀλλ' ὁ νεαρὸς Δαυὶδ ἦτο ἀμετάπειστος!

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐτελοῦντο οἱ γάμοι τῶν δύο ἐρωτευμένων. Περὶ τοὺς 500 παρέστησαν προσκεκλημένοι. Ἡ νύμφη ἦτο ἐνδεδυμένη λευκὴν ἐσθῆτα, ἔφερε κομψὴν ἐπὶ τοῦ ἀπεράντου προσώπου τῆς ταινίαν, τὸ δὲ στῆθος τῆς ἐστολισμένον δι' ἀνθέων ὁμοιάζε λαρίσκον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνεφύησαν ἀνθῶνες!!

Σκύλοι εἰς τὴν Νεάπολιν. Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουνίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου συνηλθῆσαν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐν Νεαπόλει κύνες 1640. ἐκ τούτων 310 ἐπεστράφησαν εἰς τοὺς κυρίους των ἐπὶ καταβολῇ προστίμου, 6 ἐπωλήθησαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ταμίου καὶ οἱ λοιποὶ ὑπέστησαν τὸν διὰ τοῦ πνιγμοῦ θάνατον.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΙΠΠΑΣΙΑΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταστήσω γνωστὸν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης, ὅτι προσφέρομαι νὰ δώσω **μαθήματα ἵππασίας** εἰς τὰς κυρίας καὶ κυρίους πρὸς δρ. 3 ἕκαστον μάθημα.

Διὰ τὰ μαθήματα τῶν κυριῶν ὄρισθησαν ὄραι ἰδιαιτεραί.

Λίδονται ἵπποι πρὸς ἐνοικίαςιν διὰ περίπατον. Συγχρόνως δὲ παραχωρεῖται καὶ ἑφιππος ὑπηρετῆς ἐν στολῇ, ἀνζητηθῆ τοιούτος, ἵνα παρακολουθῆ τοὺς κυρίους, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς κανονικῶς γυμνασμένους τὴν ἵππασίαν. Συμφωνίαι ἐν τῷ ἵπποστασίῳ, ἀπέναντι τοῦ κ. Κορδέλλα.

Πρὸ τριετίας ἤδη συστάσας τὸ μόνον **ἰδιωτικὸν ἵπποστάσιον**, ἐπλούτισα ἐσχάτως αὐτὸ διὰ νέων ἐξαιρετικῶς δεδασμένων ἵππων, ὡς καὶ ἵπποσκευῶν, ἐνηρρυνθεὶς πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς γενναίας συνδρομῆς, ἧς ἔτυχον παρὰ τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης.

Γεώργιος Πολυχρονόπουλος

Ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου ἐν ἐπιφυλλίδει

ΚΕΡΑΜΠΙΑΝ Ο ΚΕΦΑΛΑΣ